

“Minu ema on narko suhtes täitsa Hitler!”

MIINUS: Pärast kaifi tuleb jälle ellu ärgata ja organism kuidagi puhtaks saada.

Avalikus netiruumis rippuv noortele narkomaanidele vaimseks toetuseks mõeldud foorum www.meaitamesind.ee rabab tsenseerimata avameelsusega.

Tiina Jõgeda

tiina.jogeda@ekspress.ee

See ei ole lugemisvara nõrganärvilistele. Tundub, et siin aetakse kuradi välja peltsebuliga. Foorumis on kõike: narkoturu analüüs, hinnavõrdlus, eri ainete koostõu hindamine, soovitusel parima hinna-kvaliteedi saavutamiseks. Piiri narkoennetuse ja -propaganda vahel on siinkohal raske määrata. Kui tülga alla suruda ja lõpuni lugeda, koorub siit välja ühe põlvkonna portree. 15–17aastaste manifest (mille on sõnastanud Emily) kõlab: “Tänapäeva noorus on kolinud keemiale ning üldse narkole üle.”

Elulood prügikastis?

Kuna suurem osa portaali külastajaid on kirja pannud ka oma eluloo, koorub siit välja tüüpilise narkomaani arengulugu. Kokkuvõtlikult:

1. Halenäljakad katsetused alkoholi ja tubakaga umbes 12aastaselt, paremal juhul 14aastaselt. On vastik, aga harjutatav.

2. 14.–16. eluaasta: lõputu läburalli sõpradega, kus vaevalt mäletatakse, mida endale sisse on aetud. “Kommid” ja “lilled”, “kettaheide” ja “jalgratas” on päevateemad, mille sisu pole küll see, mida ehk arvavad nende tublide koolilaste vanemad. Tarbitakse kõike, mis kätte satub: geebekast antsuni. Kanep ja alkohol on hullemate “kasside” leevenduseks.

3. Asjatundlik valik, orienteerumine markides ja ainete kvaliteedis ning järelnähtudega toimetulekus saavutakse hiljemalt 17. eluaastaks. Kes on ise vahendajaks hakanud, saab endale lubada kallimaid tooteid, nagu korralik kokaiin, ja rahusteid “kassist” välja tulekuks. Süstimise suhtes on üksmeelne hirmunud hoiak.

ISTOCKPHOTO

“Kettaheite” (ecstasy) plussid ja miinused

+ Megahea tunne ja ülierksad tajud.

— Huvi maailma vastu puudub, valdab nürimeelsus, tootlane emotsionaalne tühjustunne. Enamasti lisan-dub värisemine, uni väga pinnapealne, justkui magad ja ei maga ka, Narkopoh-mell, nahk kipitab, värisevad käed, krigisevad ja nähtavalt pudisevad hambatükid, tuikavad lihased, kram-pis lõug ja kuiv suu, äranä-ritud põsed, kähe hääli... li-sandub psüühiline kurnatus, mis muutub valdavaks (pa-ne otsingusse mõisted: Kass. Psühhoos. Paranoiad. Ma-sendus. Saad kaua lugeda). Kui oled paugutanud päeva, võid pääseda päeva-kahega.

+ “Pilves” olek.

— Oled kolaki reaalses maailmas tagasi. “Pilvedel” vee-detud ööpäevadest saavad tagantjärele tajudes mingid eristamatud hetked. Jääb piinav soov tagasi minna. “Tegusid” täis sisukas nä-dalavahetus on tagantjärele

nagu uni, mida nägid koraks tukastamise hetkel, aga sa ei ole üldse kindel, mis see oli. See jätab pettumuse ja tüh-ja tunde.

+ Reaalsest maailmast eraldumine ja muretus.

— Kõik asjad, mis olid enne tegemata, on tegemata en-diselt, kõik mured, mis aine mõjudes haihtusid, on ena-masti suuremaks paisunud ja vägagi alles: raha otsas, võ-lad, valetamine, töölt/koolist puudumine, lähedastest kau-genemine ja suhete halvene-mine, katkemine, reaalse elu nõudmised on karmid. Pan-ge tähele: pole ühtki narkoo-tikumide/ergutite pikaajalist tarvitajat, kelle elu on läinud paremaks.

+ Mõtete kiirus ja valmukad ideed.

— Pea on nii tühi, et tundub kumisevat, mõte on tardu-nud. Mälule pole mõtet loo-ta ja aju töölepanek võrdub raketiteadusega. Midagi lu-geda, õppida, süveneda po-

le mõtet, lause lõppu jõudes on lause algus meelest pühi-tud ning üleüldse – mida ma tahtsingi teha? Vahet pole, ega sa füüsiliselt nangun sel-leks võimeline pole.

+ Liigutuste kergus.

— Tunned, nagu oleks sust teerull üle sõitnud või olek-sid tõusnud haigeveodist. Püsti tõusmine katab su ke-ha higiga. Füüsiline tegevus võib siin südamerahanduse põhjustada. Minu üks hul-lematest mälestustest nar-koajast oli esmaspäevased kaks aeroobikatundi ülikoo-lis, mis olid kohustuslikud. Oli tunne, et maa külgetõm-bejõud on sajakordistunud.

+ Võimekus ja energia, suutlikkus olla aine all eba-inimlikult kaua üleval, maga-mata mitmeid öid, olles er-gas ja tegus ära väsimata. Võid lõputult tantsida, su-helda, toimetada, keskendu-mine on täielik.

— Rääkida ei jaksa kellega-gi ja tegelt ei olegi nagu mi-

dagi rääkida. Tujutus. Iga-päevased toimetused, nagu mõne asja oma kohale pa-nek või lihtsaim tööülesan-ne, käivad üle jõu, tahtejõud puudub. Tappev uni on äkki su peale langenud, niipea kui keha on oma viimased värisemised ära värisenud ehk siis umbes 2. päeval. Va-jadus magada vähemalt 24 h jutti ja veel 24 h ja siis veel lõputult. Kui oled loen-gus, kuku või toolilt maha, kui oled tööl, vedeled pead-pidi laual või üritad püstijalu magama mitte jääda. Kui lõ-puks öö lõpetab su vaevad, siis hommikul on vaja düna-miiti või vähemalt kraanat, et voodist üles saada.

+ Taevalik seksuaalne taju, mis kestab raugemata tunde, ja katsetamise ning kompleksivabaduse võlu.

— Ilma ergutita seks ei pa-ku varsti enam pinget. Mees-tel muutub ülipotentsus im-potentsuseks ning mõlemal sugupoolel kaob huvi seksi vastu hoopis.

+ Suhtlemisjulgus ja suhtlemissoov.

— Rääkida ei taha ja öel-da midagi pole. Midagi pea-le haihtunud kaifi pole-koge-tud, ebareaalsuses viibimine ei kattu reaalsusega kuidagi, ühiseid puutepunkte po-le ning kaks maailma tundu-vad kauged nagu maa päike-sest. Need, kellele oma hin-ge puistasime ning kellega tundide viisi (üksteist tegeli-kult absoluutselt kuulamata) oma mõtteid jagasime, on täiesti võõrad inimesed, kel-lel ühised vaated samad mis seal ja käol.

Autor Xena (30) oma kogemuste põhjal

Me aitame sind

Aga lapsevanemad?

Nemad ei tea midagi, sest üldiselt lapsed säästavad neid. Nad ei lähe laksu all koju, nad ei jäta minigrippe ega rohelist puru köögilauale. Tõsi, on juhtunud, et ema on pesnud teksad ära koos kanepinutsakaga tagataskus, aga noh, THC ei lahustu vees... Mõni ema nutab ahastuses. On kurb ja paha, aga – mis teha! Mõni isa tirib lapse psühhiaatri juurde, see pannakse haiglasse ja talle hakatakse kaks korda kuus narkoteste tegema. “Mulle lööks ema selle süstla silma ja viskaks kodust välja, pärast helistaks veel menti. Mu ema on narko suhtes täitsa Hitler,” hindab Posey.

Vaene ema, sest tegelikult on ta ju “kõige kallim ja super inimene maailmas, väga mõistev ja hell”, nagu kirjutab Do (16).

Tervisele ei hakka?

Hakkab muidugi. “Närvid on täitsa perses, magama ei julge üldse minna, sest kohe hakkab painajaid nägema,” kurdab Electrico. Magu ja pankreas valutavad (Electrico, meenutan, on umbes 18aastane), mälu on “sitemaks läinud”, käed värisuvad, rahvamassi ei salli, päeval väljas ei käi, paanikahood, kõnehäired, juhe tihti koos, kirjeldab ta. Ja lõpetab lause: “Aga vaata, kui jook sees ja jutt niinas, siis on kõik ok.”

Mis edasi?

Ega tunneli lõpus valgust ei ole, hindavad portaali põhikundad oma olukorda ratsionaalselt. Nad ei looda vanaks elada. Nad ei looda toime tulla ilma narkootikumideta. Nad ei salga, et on narkomaanid ja jäävad selleks isegi siis, kui on lõpetanud tarbimise kas või kakskümmend aastat tagasi. Staažikamatel pruukijatel on kahju oma väikestest süütutest lastest. Ja nagu noaga lööb hinge, kui meenub mõni üledoosi surnud sõber.

Suud sulgeda?

Miks seda portaali ometigi avalikult üleval hoitakse? Laps, kes seni veel ei teadnud, et kanepit on ökonoomsem tömmata fantapudelist kui joint'ina, omandab siin kõik keelatud oskused, muretsuvad lapsevanemad. Olgu, tsenseeime, sulgeme. Mis edasi? Voldikud ja muu näpuvibutamine ennetustöö nime all on vajalikud ainult ennetajatele endile. Tädid, tuulutage oma euroraha, kui teil vaja on, aga meid ajab see õõnes naiivsus – viisakalt väljendudes – naerma. **Aleksander Laanemann**, kes seda portaali modereerib, on muidugi riskantsel teel, sest narkomaaniast väljaaitamise ja narkomaaniale kaasaaitamise vaheline piir on hägune. Arstiharidusega endine narkomaan mõistab oma hoolealuseid ja portaali liikmed usaldavad omakorda teda.

Milleks süüdistada peeglit, kui peegelpilt ei meeldi?

Aleksander Laanemann: Me räägime nii, nagu asi on

Kes foorumit ülal peab?

Foorum maksab 250 krooni kvartalis. Selle raha maksan ise.

Mis on foorumi kasutegur?

Eesmärk on rääkida narkoprobleemist tõtt ja anda julgust sellest avameelselt rääkida. Keegi nende noorte vanematest ei tea ju nende probleemidest midagi. Panna need noored – kes veel pole nõela otsa sattunud – mõtlema. Hea näide on ju meie Taavi. Ta jättis narko tarbimise maha ja tunneb muret sõprade pärast, kes järjest rohkem narkosohu vajuivad. Kui Foorum on kas või ühte inimest aidanud, siis see on juba saavutus.

Kui palju te ebasobivaid tekste kustutate?

Praktiliselt ei kustuta, küll aga valin, keda registreerida. Tihti ka norin nende kallal, siis on kergem neid avameelsele mõttevahetusele kutsuda. Vahel ka kustutan, siis jälle taastan. Neid on vaja trennida, nendega on vaja tegeleda.

VÄLJAVÕTTEID FOORUMIST:

LUGEJA: Põhikoolis olin nelja-viieline õpilane, 8. klassis valiti õpilasmavalitsusse. Olin suur narkootikumide vastane.

Lahkudes kutsekooli ja asudes yhiselamusse, kuulsin, et kõik teised teevad narkot ja otsustasin, et mina kunagi ei proovi isegi mitte kanepit. [...] Tuttava süstiva narkomaani eeskujul proovisin lõpuks ikkagi ära ka ghb ja kokaiini. Hakkasin koos poistega amfetamiini tarbima. Sellest “korra-nädalas-yritusest” sai pikapeale tihedam tarbimine. Praegu teenin piisavalt ainete müügist, et nädala lõpuni syya saada. Olen ostanud korralikud riided, telefoni, maxnud ära trahvid, aidanud öde materiaalselt.

Palun mind selle loo pärast mitte pidada diileriks, kes myrgitab eesti noorte elusid! Olen vahendanud AINULT staastikatele süstijatele.

ELECTRICO: Ma panin ennast jälle konkreetset üle. Mingi kell 1 nõudsin sõbra käest neljanda korgi, panin selle alla ja koperdasin sööma ühte kohta. Koduteel juba tui-kusin. Järgmine pilt on hommikul, kui olin une pealt kogu voodi täis oksendanud, tapedi täis oksendanud, kapi täis oksendanud, riuli täis oksendanud, raamatud täis

Kas olete kaalunud selle kinniseks foorumiks, ainult registreeritud kasutajatele mõeldud keskustamiseks muutmist?

Olen kaalunud ja pidasin ka Foorumi liikmetega nõu. See mõte laideti maha. Meil on vähe liikmeid, mitte üle 30. Enamik kardab liikmeks astuda. Anonüümsus on esikohal. Kui vaatate aga külastuste arve, siis mind pani jahmatama huvi seente vastu. Me praktiliselt ei räägi seentest. Huvi seente vastu on aga noorte hulgas ülisuur. Mina isiklikult tahaks Foorumit muuta kinniseks ja ma viin ka selle läbi. Ma sean eesmärgiks, et kui tarbid, siis peab olema ka julgust sellest rääkida. Võib-olla mul ei ole õigus. Ma ei kujuta ette, et me peaks kuidagi teistmoodi narkomaaniast rääkima. Me räägime nii, nagu asi on. Kellel on geneetiline soodumus, see leiab heroini ka ilma kanepit proovimata üles. Või võtke meie psühhiaatrid. Olin ühel nende nõupidamisel. Kuulates nende juttu, tekkis mul tunne, et kas nad üldse on narkomaani näinud, temaga vestelnud.

oksendanud. Ma olin ise üleni ropsiga koos ja ihualasti. Köhisin verd. Terve päeva oli nii sitt olla, et hakka või nutma. Süüa ei saanud midagi, isegi juua oli valus. Veel kolm päeva oli tervis sitt, selline tunne, et kõik organid alates söögitorust kuni neerudeni valutasi. Nüüd nädala olin korralik.

MUNK: Korra olen pruukinud (täiesti puhast) kokaiini. Füüsiline tunne oli meeldiv, aga see, kuidas kõik väärtushinnangud paigast nihkusid, oli õõvastav. Hea ja kurja tundmine kadus täiega. Saan aru, miks paljud tippoliitikud ilma selleta ei saa. Kvaliteetne kokaiin kõrvaldab selles osas, mis tarvitaja võimeid ja enesehinnangut puudutab, täielikult igasuguse reaalsustaju.

Praegu olen natuke üle 30 ja püüan oma elust välja rookida kõik mürgid peale kanepi, kuna viimane on ainus ravim, mis mu kroonilisi valusid (artriit) ebameeldivate kõrvalnähtudeta leevendab. Tahaksin taotleda sotsiaal- ja tervishoiuministriumilt ametlikku luba oma ravimi kasvatamiseks, et ei peaks kurjategusid sooritama (ostmine ja omamine on ju ikka veel miskipärast kuritegu, eks ole), aga ei taha avalikkuse ette tulla, sest see teeks halba

mu paljudele headele sõpradele ja harmoonilisele perekonaele.

EMILY: Meie kallid vanemad arvavad, et me oleme kõik sõltuvuses raskelt ja langeme kohekohe Lasnamäe süstiva narkomaani tasemele, mis on tegelikult kohe väga ebatoenäoline. Seega nad saadavad meid nende endi südamerahuks psühhiaatri juurde, kes hakkavad meie mõtlemis- ja käitumisviisi muutma ja pumpavad meid rahusteid, droogide asendusaineid ja palju muid rohete täis. Kui aga nende arust need ravimid ei aita, on nende meelest parem meid saata kuhugi pommiauku kinni aastaks ajaks, mida nimetatakse rehabilitatsioonikeskuseks, kus enamus lihtsalt unistab sellest, et välja saada ja pidutseda.

XENA: Erguti tarbijad EI OLE valdavalt vene harimata noored kutid, kes kõik vargad ja pätid; vaid narko ei ole läinud mööda ka minusugusest kõrgharitud kolmekümbeastast paljulapselisest emast. Mis ei tee mulle au. Ma tean omasuguseid veel. Erguteid tarbivad kooliõpilased, firmaomanikud, tudengineid jne, skaala on lai. Kõige vanem ergutitarbija, keda mina tean, oli ligi 50 ja ta oli igapäevane triibutaja. Oli, sest läks vahendamise eest kinni.